

Αυστραλίας Μακάριος: «Στην Κούβα ο καλός και αγαθός σπόρος του Ευαγγελίου έχει πέσει και καρποφορεί»

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας](#)

«Η Ορθοδοξία για την Κούβα δεν είναι κυρίως παρελθόν, είναι πρωτίστως μέλλον», διεμήνυσε ο Σεβασμιώτατος [Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ. Μακάριος](#), από τον Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου Αβάνας, όπου ιερούργησε την Κυριακή, 26 Ιανουαρίου, κατά την κορύφωση του επίσημου εορτασμού της επετείου των είκοσι ετών από τον εγκαινιασμό και την παραχώρηση του Ναού στο Οικουμενικό Πατριαρχείο.

Ο Αρχιεπίσκοπος, ο οποίος εκπροσώπησε στις επετειακές εκδηλώσεις τον Οικουμενικό Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίο και τη Μητέρα Εκκλησία της Κωνσταντινουπόλεως, συλλειτουργήσε με τον επιχώριο Ποιμενάρχη, Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μεξικού κ. Ιάκωβο, και με τους Θεοφιλεστάτους Επισκόπους Μυρίνης κ. Αθηναγόρα και Άσσου κ. Τιμόθεο.

Τιμητική ήταν η παρουσία του Προέδρου της Κούβας, κ. Miguel Mario Díaz-Canel Bermúdez, ο οποίος συνοδευόταν από τη σύζυγό του και από Αξιωματούχους της Κουβανικής Κυβερνήσεως. Ο Σεβασμιώτατος, προσφωνώντας τον Πρόεδρο, του απηύθυνε τις ευγνώμονες ευχαριστίες του Οικουμενικού Πατριαρχείου για τη συνεχή μέριμνα και τον σεβασμό του Κράτους έναντι της Ορθόδοξου Εκκλησίας. «Για εμάς ο Ναός αυτός αποτελεί μεγάλη ευεργεσία», υπογράμμισε και προσέθεσε: «Η Ορθόδοξη Εκκλησία ποτέ δε θα ξεχάσει αυτή την ευεργεσία και ο Οικουμενικός μας Πατριάρχης πάντοτε προσεύχεται για την ευημερία του Κουβανικού λαού». Ο **Πρόεδρος της Κούβας** αντιφώνησε εξίσου εγκαρδίως, εκφράζοντας τον σεβασμό του προς την Ορθόδοξη Εκκλησία και το Οικουμενικό Πατριαρχείο. Παρών ήταν, επίσης, ο Πρέσβης της Ελλάδος στην Αβάνα, κ. Θεόδωρος Τσακίρης.

Περαιτέρω, ο Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας, ανατρέχοντας στο ιστορικό γεγονός της ανοικοδομήσεως του Ορθόδοξου Ι. Ναού Αγίου Νικολάου, σημείωσε ότι αυτό κατέστη δυνατό χάρη στον μεγαλόπνοο οραματισμό δύο μεγάλων ανδρών, του αοιδίμου Φιντέλ Κάστρο, ιστορικού ηγέτη της Κούβας, και του **Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου**

. «Οι προσωπικότητες και το κύρος των δύο ηγετών συνέβαλαν καθοριστικά στην επίτευξη του ακατόρθωτου», παρατήρησε χαρακτηριστικά και κατόπιν μνημόνευσε με λόγους ευγνωμοσύνης όλους όσους, εμφανώς και αφανώς, αργάσθηκαν γι' αυτήν την υπόθεση: τους αιμνήστους Βασιλέα Κωνσταντίνο και Eusebio Leal Spengler, τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Βιζύης, τον από Μεξικού, κ. Αθηναγόρα, και τους αρχιτέκτονες Νικόλαο και Κωνσταντίνο Φουρνάρη.

Συνοψίζοντας, ο Σεβασμιώτατος κ. Μακάριος υπογράμμισε ότι **«στην Κούβα ο καλός και αγαθός σπόρος του Ευαγγελίου έχει πέσει και καρποφορεί»** και **εξέφρασε τις υψηλές προσδοκίες της Μητρός Εκκλησίας για το μέλλον. Επιπλέον, μετέφερε σε όλους τις πατριαρχικές ευλογίες και, προσωπικώς, απηύθυνε ευχαριστίες για την εγκάρδια φιλοξενία και την αγάπη που δέχθηκε στη διάρκεια της επισκέψεώς του.**

Σημειώνεται ότι κατά τη Θεία Λειτουργία, ο Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας τέλεσε την εις Διάκονον χειροτονία του μοναχού κ. Μακαρίου, εκ της Ιεράς Μονής Αγίου Σπυρίδωνος, η οποία ευρίσκεται στα περίχωρα της Αβάνας. «Η σημερινή ημέρα είναι διπλά ιστορική, διότι χειροτονείται ο πρώτος Κουβανός μοναχός», ανέφερε εισαγωγικά στον νουθετήριο λόγο του και συνεχάρη τον οικείο Ποιμενάρχη, Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μεξικού κ. Ιάκωβο, και τον Θεοφιλέστατο βοηθό Επίσκοπο Μυρίνης κ. Αθηναγόρα, για τη μέριμνα που επέδειξαν και την προσπάθεια που κατέβαλαν για να ιδρύσουν το πρώτο Ορθόδοξο μοναστήρι στην Κούβα.

Στη συνέχεια, απευθυνόμενος προς τον χειροτονούμενο, τόνισε καταρχάς ότι από τη στιγμή που έλαβε τη μοναχική του κουρά από τον Μητροπολίτη Μεξικού, ουσιαστικά αναγράφηκε στην ιστορία της τοπικής Εκκλησίας. Έπειτα, τον προέτρεψε να έχει ως οδοδείκτη στην πνευματική του πορεία τις αρετές και το έργο του κοινού προστάτη τους, του Οσίου Μακαρίου του Μεγάλου, και τον συμβούλεψε να αγαπά και να σέβεται τον Ποιμέναρχη του και να εργάζεται με υπακοή και με αυτοθυσία για την Εκκλησία.

Στο τέλος της χειροτονίας, η ιαχή «Άξιος» αντήχησε στον Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου, στο ιστορικό κέντρο της Αβάνας, και ο νέος Διάκονος δέχθηκε τις εγκάρδιες ευχές του Αρχιεπισκόπου, των λοιπών Αρχιερέων, των κληρικών και των πιστών, ανάμεσα στους οποίους βρίσκονταν και κατά σάρκα συγγενείς και φίλοι του οι οποίοι παρακολούθησαν τα τελούμενα με συγκίνηση.

